

ost·ra·var

zpravodaj 1

středa 28. 11. 2012

Dnes

10.00 SAJNS FIKŠN
NDM - Divadlo Jiřího Myrona

13.00 S NADĚJÍ, I BEZ NÍ
Komorní scéna Aréna

16.00 SOFIIN SVĚT
Divadlo loutek Ostrava

18.30 PYGMALION
NDM - Divadlo Antonína Dvořáka

22.00 CHLÍV / PÁTERNOSTER
Komorní scéna Aréna

9.00 - 17.00 VÝSTAVA
MAGIE DIVADELNÍHO PROSTORU
Ostravské muzeum

ZPRAVODAJ 2012: ZTRÁTY A NÁLEZY

Jménem celé redakce letošního Zpravodaje přeji všem festivalovým návštěvníkům a tedy i všem našim latentním čtenářům úspěšný první festivalový den, v něm – i ve všech dalších festivalových dnech – mnoho co nejintenzivnějších divadelních i jiných zážitků, samozřejmě včetně pravidelné četby Zpravodaje, co nejméně inverze, zvláště pak po ránu při cestách z divadelních klubů a jiných nálevn do hotelů, ubytoven, kolejí či kamkoli jinam, jiskřivou, ale zároveň korektní a pronikavou

»

festivalovou diskusi, mnoho nových či nově utužených přátelství i nepřátelství, to vše korunováno úspěšným, bezpečným a spokojeným návratem domů. A za sebe i za všechny redaktory mohu hned pro začátek slíbit, že takto nepřehlednou a celkově pochybnou větu čtete ve Zpravodaji naposledy.

Redakce se letos sešla v porovnání s loňským OST-RA-VAREM v poněkud pozměněné sestavě. Největší novotou je postup Michala Zahálky na šéfredaktorskou pozici (jeho předchůdkyně Veronika Štefanová se rozhodla strávit zimu v Kanadě). Nevděčnou funkci grafika si ovšem Michal ponechal i letos, stejně jako přezdívku Martin. Z loňského týmu zůstaly písíci opory Pavlína Pacáková a Martin Macho Macháček, a také Vladimír Mikulka v roli redaktora sice nepísíciho, leč všechny ostatní redigujícího. Mezinárodní šmrnc nově dodají slovensky písíci redaktorky Táňa Brederová (z VŠMU) a Dominika Široká (z Olomouce); Barbora Šupová je sice z Prahy, ale zase se ze všech redaktorů nejvíc podobá Shakespearovi. Tedy alespoň na své umělecky zpracované černobílé fotografii.

Pokud byste chtěli v některém z čísel Zpravodaje vidět svoje jméno, jsou vám redakční dveře otevřené. Tematické příspěvky, polemiky, volnou tvorbu, stížnosti i pochvalné dopisy vítáme – a pokud budou dodány ve formálně i obsahově otisknutelné formě, rádi je obratem otiskneme.

VLADIMÍR MIKULKA

Zítřka

10.00 KUŘAČKY
NDM - zkušebna DAD

13:15 KUŘAČKY
NDM - zkušebna DAD

16.00 PLEŠATÁ ZPĚVAČKA
Komorní scéna Aréna

18.30 IVANOV
NDM - Divadlo Antonína Dvořáka

20.00 NAROZENINY BÍLÉHO DIVADLA
Stará Aréna

OBSAH

tipy ... 3

festival a ceny ... 4 - 5

rozhovor: Tomáš Vůjtek ... 6 - 9

redakce se představuje ... 10 - 14

nástěnka a hvězdičky ... 15

VÝSTAVA: Magie divadelního prostoru

Vladimír Šrámek a scénografie Státního divadla Ostrava v letech 1950 – 1990

Magie divadelního prostoru je první ucelenou výstavou ostravské scénografie Národního divadla moravskoslezského realizovanou v prostorech Ostravského muzea; uvádí návrhy a fotografie z muzejních sbírek a divadelních archivů. Návrhy a trojrozměrné makety přináší dokument o přípravné fázi každého divadelního představení. Ústředním motivem výstavy je scénografie **Vladimíra Šrámka** (1927-1912), jednoho z předních scénografů ostravské divadelní scény. Výstava zároveň popisuje vývoj scénografického oboru od jeho po-

stupného prosazování v padesátých letech minulého století až do dnešní podoby, neboť vedle Šrámkových návrhů je na výstavě prezentována také tvorba několika generací jeho spolupracovníků i výtvarníků podílejících se na současné koncepci inscenací Národního divadla moravskoslezského.

*Ostravské muzeum
Masarykovo náměstí 1
Prodlouženo do středy 28. 11. 2012
(otevřeno od 9:00 do 17:00)*

Na bílý dort s bílou polevou

Bílé divadlo vás srdečně zve na oslavu třiceti let své činnosti. Na programu je *Hráz věčnosti* (Bílé divadlo), *Symfonická rozmluva* (Bílé divadlo) a další, hlavním hostem večera (22:30) je Jozef Markocki (Teatr Formy – Wroclaw). Pokud vytrváte, veselit se můžete až do bílého rána (pozor na bílé myšky).

*čtvrtek 29. 11. od 20:00
ve Staré Aréně, Masarykovo náměstí*

Termíny a ceny

Jak změna termínu OST-RA-VARu pomohla Ostravě k cenám?

OST-RA-VAR se letos už podruhé koná v době těsně předadventní. Otevřeně přiznaným důvodem změny termínu byly především pravidelné divadelní ankety - uzávěrka je koncem roku. Inscenace, které větší počet hlasujících shlédne těsně předtím, mají obvykle o poznání vyšší šance než ty viděné někdy na začátku roku. Ani nemluvě o tom, že v dobách jarního OST-RA-VARu vidávali festivaloví hosté řadu ostravských inscenací příliš pozdě na to, aby je vůbec v příslušných anketách mohli zmínit. Jak tedy loni ostravská divadla v příslušných anketách uspěla?

Jednodušší je to v anketě **Divadelních novin**, ve které široká směsice hlasujících (s převažujícími kritiky) tipuje pouze jedinou inscenaci. Někteří méně rozhodní sice občas uvádějí více titulů najednou, tím se ale pro tento účel nebudeme zabývat. Ze 107 účastníků vybralo některou z ostravských činoherních inscenací čtrnáct osob, a to takto:

Pestré vrstvy (DPB): Pavla Bergmannová

Rodinná slavnost (DPB): Soňa Červená, Marcela Magdová

Gottland (NDMS): Petr Dvořák, Tatjana Lazorčáková, Iva Mikulová, Berenika Urbanová

Romeo a Julie (DPB): Petr Feyfar

Moskva-Petušky (NDMS): Vladimír Just, Jirka Šlupka Svěrák

Konec masopustu (NDMS): Michal Przebinda

Bluesmeni (DPB): Vlasta Smoláková

Blecha (Aréna): Petr Dvořák, Lenka Šaldová, Jiří Štefanides

Mnohem komplikovanější počty nastávají v případě **Světa a divadla** a **Cen Alfréda Radoka**. Zde z prostorových důvodů uvádíme pou-

ze ta umístění, na něž bylo potřeba tří a více hlasů. Pro pořádek: hlasovalo celkem 82 kritiků a každý měl maximálně tři hlasy v každé kategorii.

NEJLEPŠÍ INSCENACE ROKU

4.-6. místo *Moskva-Petušky* (Just, Kerbr, Šaldová, Vrchovský, Zahálka)

10.-19. místo *Gottland* (Bergmannová, Dvořák, Lazorčáková, Urbanová)

10.-19. místo *Rodinná slavnost* (Just, Kříž, Magdová, Lazorčáková)

DIVADLO ROKU

5. místo *Komorní scéna Aréna* (Dvořák, Lazorčáková, Lollok, Šaldová)

6.-7. místo *Divadlo Petra Bezruče* (Dombrovská, Herman, Hulec, Magdová, Reslová)

8.-9. místo *Národní divadlo moravskoslezské* (Havlíková, Kříž, Leška, Urbanová)

ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON

4.-5. místo *Gabriela Mikulková - Jenůfa* (Just, Polochová, Urbanová, Vrchovský, Závodský)

6.-7. místo *Alena Sasínová Polarczyk - Paní Darcy Snelgravová* (Dvořák, Lazorčáková, Urbanová)

MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON

2. místo *Norbert Lichý – Otec Helge* (Just, Kerbr, Lazorčáková, Magdová, Polochová, Rathouská, Štefanides, Varyš, Vrchovský, Závodský)

8.-16. místo *Josef Kaluža – Bunce* (Dvořák, Šaldová, Urbanová)

TALENT ROKU

2-3. místo *Igor Orozovič* (Magdová, Šaldová, Urbanová, Závodský)

ZPRACOVAL VLADIMÍR MIKULKA

Douška k Cenám Thálie

Při pohledu na nominace a výsledky **Cen Thálie** 2011 (konkrétně „úzkou“ nominaci pro Alenu Sasínovou-Polarczyk v *Bleše* a Cenu pro činoherce do 33 let pro Terezu Dočkalovou) by se mohlo zdát, že i v tomto ohledu pomohl Ostravě a jmenovitě Komorní scéně Aréna posun v době konání OST-RA-VARu. (Ostatně zdá se, že si to myslí i Tomáš Vůjtek, viz rozhovor.) Coby nový člen činoherní komise cen, jejichž udělování je obestřeno

mnoha legendami a mýty, si dovoluji pár slov na vysvětlenou, *jakže to přesně probíhá*.

Především: OST-RA-VAR má na Ceny Thálie vliv vcelku zanedbatelný. Činoherní komise je vedle víceméně celoplošně působících kritiků (Jany Paterové a mě) složena tak, aby se myslelo i na regionální pokrytí – přímo z Ostravy je v ní herečka NDM Alexandra Gasnářková a dramaturg Ladislav Slíva, kteří se snaží vidět pokud možno veškerou ostravskou produkci. V dojezdové vzdálenosti sídlí olomoucká Tatjana Lazorčáková; ostatní, je-li třeba (například dostanou-li od „regionu“ tip), dojedou z Prahy. Komise se navíc schází několikrát během roku a pracuje průběžně, takže se zmenšuje i vliv čerstvého festivalového zážitku, o němž na vedlejší stránce píše Vladimír Mikulka. Šance, že s výsledky kdovíjak zamává jakýkoli festival, je v případě Cen Thálie výrazně menší než u kritických anket.

MICHAL ZAHÁLKA

Tomáš Vůjtek: Vědět, „o čem“ a „proč“

*Dramaturg Komorní scény Aréna Tomáš Vůjtek je jako autor podepsán pod textem **S nadějí, i bez ní** a pod dramaturgií **Landsmannových Pestrých vrstev**, které nás na festivalu čekají. Sešli jsme se před měsícem při pražském hostování Arény v divadle Komedie, abychom si popovídali - o Slánské, ale také o Aréně, OST-RA-VARu a o tom, jak se píše o dějinách.*

Hru *S nadějí, i bez ní* jste posílal do dramatické soutěže Cen Alfréda Radoka. Plánoval jste zároveň už dopředu, že by se mohla hrát v Aréně?

V první řadě jsem ji psal pro Alenu Sasínovou-Polarczyk. Jenže něco jiného je, co si člověk naplánuje, a něco jiného se potom může a nemusí stát. Když hru pošlete

do soutěže, má už svůj vlastní život. Chvíli to vypadalo, že by ji mělo inscenovat pražské Národní divadlo, potom chvíli existovala varianta, že bychom to s Národním divadlem dělali v koprodukcii... Když nakonec přece jen skončila u nás v Aréně, byl jsem nakonec rád, protože jsem se na té inscenaci mohl podílet i jako dramaturg, což pro mě bylo velice

podstatné. Leccos jsme tam ještě dodávali, měnili jsme ten text – kdybych byl jenom autor, tak nanejvýš zpovzdálí přihlížím, jak se ten text dělá v jiném divadle.

V jednom rozhovoru jste říkal, že nemáte rád stylizované divadlo, že vás stylizace uráží – a přitom zrovna tahle inscenace je posunutá do takové mnohdy dryáčnické, kabaretní polohy. Jak to jde dohromady?

To, co člověk řekne, myslí vždycky nějak konkrétně – a pak to vyzní úplně jinak. Myslel jsem tím takové divadlo, které už vůbec nepotřebuje obsah a má jenom formu. To, co se v českém divadle z velké části začíná dělat, to jsou takové ty videoklipové inscenace, které jsou výtvarně velmi náročné, ale už vůbec nepotřebují nic sdělit, protože režisér si prosadí svou výtvarnou vizi. Najednou je to pestré, je to hravé, ale najednou už to ztrácí jakoukoliv hlubší myšlenku.

Kdežto když jsme dělali *S nadějí, i bez ní* jako – jak správně říkáte – dryáčnický kabaret, byla to estetika, která se tam nabízela, protože takhle jsme chtěli vyprávět ten hrůzostrašný příběh komunismu. Chtěli jsme, aby tam byl humor – ovšemže humor, který bolí, který je drásavý. Je tam žena, která nějakým způsobem reflektuje svůj vlastní život, potažmo naše moderní dějiny, a není schopná dojít k nějakému hlubšímu pochopení. Tuší, že se někde stala chyba, ale ona ji nevidí. A do toho

jsou dva zlí klauni, kteří ten život přehrávají, nutí ji, aby ho znova prožívala. Takový brechtovský kabaret, který je latentně obsažen už v té hře.

Není to ale jediný možný přístup...

Ne, to vůbec ne. Ta hra se dá dělat i velmi jemně, velmi něžně, s trpící bytostí a jejím velkým příběhem – a ta bolest by tam byla asi stejná. V dané konstelaci ale zvítězilo tohle dryáčnické, drastické řešení – podílel jsem se na něm a stojím si za ním. Už proto, že režisér Ivan Krejčí je člověk, s nímž nacházím stejnou řeč, a ta spolupráce byla velmi podnětná. Bylo to příjemné zkušením, byť samozřejmě s velice nepříjemným tématem. Dělat takovouhle inscenaci je vždycky problém – otevíráte něco, k čemu se možná Češi už vůbec nechtějí vracet, něco, co jsme vytěsnili. Já myslím, že bychom přesně taková témata otevírat měli, nějakým způsobem se k nim vracet a pojmenovávat je.

S tím souvisí nepochybně i text, který jste měl v radokovské soutěži letos. Jmenuje se *Smíření – je to TO smíření, nebo TI smíření?*

Je to záměrně tak, že to může být jedno i druhé. Těch významů může být víc, ale v první řadě se tím myslí to, jak jsme krásně smířili s tím, že jsme tu měli Němce a dneska už je tady nemáme. A ovšem také to, jak jsme se smířili mezi sebou a s tím, jak jsme si vzájemně ubližovali.

Je to o lidech, kteří kolaborovali a dostali se do nějakých jiných mocenských struktur – a všechno si vlastně odpustili. To je po mém soudu problém nás Čechů, totiž že to vlastně neřešíme. Vždycky hledáme nepřítele, který není mezi námi, protože my jsme vůči sobě tolerantní.

To je text, který je možná ještě obtížnější v tom smyslu, že se v něm nehraje žádný konkrétní, jasně pojmenovatelný lidský osud...

Ne, přesně tak: je to politický kabaret.

Ano, kabaret – včetně toho, že jedna z nejdrásavějších scén je zcizeně psaná v naivisticky zrymovaných dvojverších, což zřejmě odkazuje ke staročeským lidovým hrám, chápu-li to správně?

Ano, naprosto, je tam ten osmlabičný verš, který je pro starší české drama charakteristický. A hlavně je to velmi lidové, protože (což se tady už zapomíná) ty zločiny, které se tu po konci války páchaly, byly přijímány s naprostým konsenzem. Bylo to zlo lidové, žádná politická zakázka, jakkoliv politici tu hrůzostrašným způsobem zklamali, od prezidenta Beneše po ministra spravedlnosti. Má to podtitul *Ohlasová hra*, jsou v tom parafráze všech těchhle – možná trochu pokleslých – forem.

Rýsuje se z toho také nějaká inscenace?

Ano, nějaké nápady na realizaci existují, a to nejen v Aréně – zatím ale nemůžu říct nic konkrétního. Uvidíme, jak to všechno dopadne,

ale já bych byl samozřejmě rád. Myslím, že je to text, který by bylo hezké vidět i jako inscenaci.

V tom se shodneme. Mimo chodem – jak se v Aréně na Slánskou chodí? To asi není zrovna typický kus, který by měl naději táhnout davy...

Zrovna poslední repríza byla vyprodaná – chodí se hojně, až je to překvapující. Taky jsem si říkal, jak to všechno bude, ale zřejmě ta šeptanda funguje... Ono je to zároveň postaveno jako velké herecké sólo, tak asi i proto diváci chodí.

Herecké sólo pro oblíbenou herečku...

...která zároveň hraje postavu, která jí není vůbec blízká. Je to protiúkol, a docela velký, protože paní Sasínová je spíš pravicově smýšlející volič.

Někde jsem nedávno narazil na rozhovor s dcerou manželů Slánských. Byla se podívat v divadle?

Ano – to bylo pěkné, velice lidsky příjemné setkání. Paní Slánská, která je dneska majitelkou prestižní realitky, i její syn se byli podívat v divadle, potom jsme se i potkali. Když jsem tu hru psal, vůbec mě nenapadlo, že tu ještě jsou nějakí pozůstalí, myslel jsem, že třeba emigrovali – vůbec jsem to neřešil. Pro ně je to samo sebou bolavé téma, ale paní Slánská říkala, že je ráda, že to hrajeme. Že by to lidé měli vědět. Ona má jasno v tom, co je komunismus.

Změňme téma. Jaký byl poslední rok v Aréně?

Zajímavý, protože jsme měli čtyři české premiéry. Netušili jsme, jak to bude s návštěvností. Byly to těžké tituly, neznámé. Pro mě jako dramaturga to bylo nesmírně podstatné upevnění pozic náročného repertoáru, protože lidé neodešli, chodí dál. V divadle je to, jak známo, tak, že diváka je potřeba vychovávat, aby věděl, co od divadla může čekat. To ovšem není záležitost roku nebo dvou, ale cesta, kterou Aréna jde dlouhodobě. Díky tomu si teď můžeme dovolit v jedné sezóně čtyři tituly, které nikdo neznal. Aréna přitom nemá žádnou ambici být divadlem českých a světových premiér – tituly vybíráme podle toho, jaké jsou v nich herecké možnosti a příležitosti. Můžu asi říct, že máme kvalitní herecký soubor – a potřebujeme pro něj výzvy.

Teď chystáme *Plešatou zpěvačku*, která se v Ostravě nehrála víc než patnáct let. Myslím, že režisér Grzegorz Kempinsky přinesl koncepci, na které se ten titul (který je starý, z roku 1948) dá udělat současně a moderně. Ten text je zrádný. Viděl jsem před nedávnem inscenaci, která mi přišla úplně mimo. Ta hra není konverzačka, to je hra, která zvláštním způsobem něco pojmenovává – a tam to nikdo nevěděl. Nevěděl to režisér, tak to nemohli vědět ani herci. To je ale problém mnoha inscenací: přijdete do divadla a vůbec netušíte, proč to dělají – někdy třeba jen proto, že je to známý titul. My se v Aréně snažíme vždycky vědět, „o čem“ a „proč“ hrajeme. Někdy se to

snad povede dostat i přes tu rampu, takže to vědí i diváci – to je vždycky dobré.

Vy jste na OST-RA-VARu tak trochu tajemný muž, který nebývá vidět. Říkal jste jednou, že na semináře ze zásady nechodíte...

Nechodím.

Tak mě napadá: máte ten festival vůbec rád?

To je dobrá otázka. My vždycky říkáme, že je to taková sadomasochistická ostravská terapie. Já jsem na seminářích několikrát byl, a přestal jsem chodit ve chvíli, kdy na diskuzi o naší inscenaci *Kdo se bojí Virginie Woolfové* z pléna zaznělo, že Albee není zrovna nejlepší dramatik, a někdo prý už vůbec nechápe, proč se na divadle dávají filmy. V té chvíli jsem došel k tomu, že je to úplně zbytečné – nebo že je přinejmenším zbytečné, abych tam byl, protože my jako tvůrci tam nemáme co říct. To nejsou diskuze pro nás. Asi se neočekává, že by se přihlásil někdo z tvůrců inscenace a začal oponovat. Nic proti tomu – ale došel jsem k tomu, že tam nemám co dělat.

Na bezpočtu sezení se hovořilo o tom, že by se ten festival měl zrušit, ale nakonec vždycky zvítězilo to, že je to jediná reflexe, kterou za celý rok máme. Pro nás bylo loni nesmírně cenné, když jsme hráli *Blechu* – paní Sasínová za ni potom byla nominovaná na Thálii. Kdyby ti kritici nepřijeli, tak o tom zase nikdo neví. Takže nakonec – buďme rádi, že ho máme.

MICHAL ZAHÁLKA

A kdo jsme vlastně my?

(Redakce se představuje.)

TÁŇA BREDEROVÁ

v súčasnosti pôsobí ako doktorka na bratislavskej VŠMU (Katedra divadelných štúdií). Venuje sa divadelnej kritike a publicistike, píše kam sa dá (Kód - Konkrétne o divadle, Javisko, Monitoring slovenských divadiel, portál iDN, študentský SAD atď.). Svoje štúdium začala v Bratislave (tu získala titul Bc.) a dovŕšila na pražskej DAMU (na magisterskom stupni na Katedre teorie a kritiky). Na DAMU viedla jeden rok študentský časopis Hybris, svoje skúsenosti momentálne zúročuje pri vedení časopisu Reflektor na VŠMU. Trpí neskrutnou vášnivou láskou k ruskej klasike, v svojej dizertačke ale preskočila pár dekád a venuje sa rus-

kému divadlu po roku 2000. Má rada drzých umelcov, psy (všetky rasy) a umenie, ktoré ju núti premýšľať nad vecami, nad ktorými by inak nepremýšľala. Nemá rada pomalý internet, zateplené paneláky, povrchnosť a zjednodušovanie. Festival Ost-ra-var sa snaží navštevovať pravidelne, párkrát tu vystúpila s príspevkom v diskusii. Vo festníku je však prvýkrát, na pozvanie šéfredaktora Michala Z., a veľmi sa teší. Festivalové redakcie má rada a pravidelne sa ich účastní napr. na Zlomvaze či bratislavskej Istropolitane.

MARTIN MACHÁČEK

Student Kabinetu divadelných štúdií pri Filosofickej fakulte Masarykovy univerzity Brno, redaktor internetového časopisu o divadle RozRazil

online a pravidelný přispěvatel kulturního měsíčníku New express vycházejícího pod kuratelou strip baru Ponrepo. Je také spoluzakladatelem volné divadelní skupiny PuMoWo a její dceřiné společnosti MeNe KeKeL, pro kterou s hudebníkem Tomášem Bayerem připravil rozkošnickou miniaturu Mrkev v řiti a Křik. A zatím jako poslední projekt založil žesťový sedmičlenný orchestr kombinující noise, elektro a poezii Nedobytná hrma Jericho. Festival OST-RA-VAR jej láká každoroční atmosférou i samotnou Ovou. Jako vž-

dy s napětím očekává nezbytnou lahodnou příměs ve formě vlídného tužení vztahů mezi odborníky. Stejně tak se nemůže dočkat družných hovorů s kolegy, kamarády, tvůrci a pružný průběh diskuzí. Díky olbřímému prostoru rozsáhlé haly Cooltour vypadalo debatování při loňském ročníku jako šampionát v ping pongu, a tudíž se těší řekněme na – letošní mudrování na plaveckém bazéně a vodní pólo. Aby ovšem zůstal korektní, podíval by se nejraději do dolu a intelekt zpřímá vyfarál.

VLADIMÍR MIKULKA

Divadelní kritik. Vystudoval ČVUT – FEL a divadelní vědu na FFUK. Od roku 2011 redaktor Světa a divadla. Spoluzakladatel internetového portálu Nadivadlo. Publikuje v Respektu, Lidových novinách a Divadelní revui. Příležitostně pracuje v Divadelním ústavu v oddělení bibliografie/zahraniční divadelní periodika. V letech 1999 – 2010 redaktor Divadelních novin, kde roku 2010 založil a roku 2011 vedl internetový portál iDN.

Hraje a zpívá ve skupině *Inženýr Vladimír (Rockband)*, je členem divadelního uskupení *Antonín Puchmajer D.S.* a nepravidelně spolupracuje s *Divadelní společností Dr. Krásy*.

PAVLÍNA PACÁKOVÁ

Absolventka Ateliéru divadla a výchovy JAMU, několik let působila jako pedagog literárně dramatického oboru na základní škole. Nyní dokončuje magisterskou diplomovou práci na téma objektivita kritiky na Katedře teorie a kritiky pražské DAMU.

Kromě teorie kritiky se aktivně zajímá o politické divadlo, především pak Divadlo utlačovaných Augusto Boala a jeho dvě hlavní techniky – divadlo fórum (Forum Theatre) a duhu touhy (Rainbow of Desire). Kromě divadla se zajímá také o komiks (vedla například komiksové workshopy na Anifestu) a jeho teorii. V redakci festivalového deníku OST-RA-VARu byla poprvé v loňském roce.

BARBORA ŠUPOVÁ

171 cm, 53 kg, 85-66-89, číslo bot 38, znamení lev, prodělala spalničky, neštovice, spálu, stav zadaná (ale to není nemoc), má velké srdce, studuje třetím rokem obor divadelní věda na FF UK.

Nemá ráda zahálku a lenost, připálený hrnce, rýžový nákyp, kocovinu, povinnosti, hlupáky, Václava Klause, rána, coolness, Jiřinu Bohdalovou, mytí nádobí a neoliberalismus.

Má ráda utopence, improvizaci, Zahálku, gauloisky, Bohuslava Martinů, Daniela Špinara, pití do noci, Honzu Krejcarovou, své kamarády a maminku s tatínkem, zabijačku, slovo „zakoušení“, Ostravu černou, když voní česnek, B.-M. Koltěse a dlouhé diskuze po představení.

Pracuje v Lektorském oddělení Národní galerie, přispívá do *Nového Prostoru*, *Divadelních novin*, *A2*. Herecké zkušenosti: kráva v loutkovém představení *Proměny*, žena, která nemluví, v *MAKROUPOLOS* *Depresivních dětí*, a cokoli chcete v zápa-sech *Imprology*.

Hledá životní moudrost, zlatou rybkou, pět divadelníků na jednom ostravském metru čtverečním, probdělé noci v redakci, *Eden*, světový mír, alespoň pět hodin denně v hledišti, věc *Makropulos* a velký teatrologický mejdan.

DOMINIKA ŠIROKÁ

Študuje divadelnú a trošku i filmovú vedu na Univerzite Palackého v Olomouci. Ako nitrianske dieťa je od malička hýčkaná festivalom *Divadelná Nitra*, od príchodu do Olomouca ju ale vychováva hlavne redakcia spravodaju *Divadelní Flory*. Inak sa na Morave neúspešne snaží zbaviť prezývky „tá Slovenka“, minulý rok editovala divadelný server *Divá báze*, teraz začína v slovenskom *Monitoringu* divadla. V rámci jej viedenského *Erasmu* žiaľ momentálne najviac píše akurát domáce úlohy. Miesto vysedávania nad bakalárskou prácou zato dáva prednosť *Burgtheatru*, súčasnej nemeckojazyčnej dráme a výstavám v *Museumsquartier*. Na večerných hodinách súčasného tanca sa s odretými chodidlami snaží prísť „na kĺb“ tanečnému divadlu.

Teší sa, že jej zaprášený laptop dostane na *Ost-ra-vare* zase trochu zabráť, že konečne nakukne k vynoveným *Bezručům* a že jej kamaráti z Olomouca, Brna, Bratislavy i Prahy vrátia na festivale pocit všeslovanskej vzájomnosti. Z programu si isto nenechá ujsť *Orozovičov* výkon v predstavení *Donaha!* (*Hole dupy*).

MICHAL ZAHÁLKA

Student KDV FF UK. Od roku 2010 píše recenze, spolupracuje mj. se Světem a divadlem, Divadelními novinami či Amatérskou scénou, pracuje jako člen porot na přehlídkách amatérského divadla, spoluzaložil názorový portál Nadivadlo. Od dubna 2012 ke svému překvapení (a na její přání) nahradil Marii Reslovou coby

divadelní recenzent Hospodářských novin. Trochu překládá (z angličtiny a francouzštiny), věnuje se mimo jiné divadlu a dramatu francouzského klasicismu. Nejmenuje se – a ani nikdy nejmenoval – Martin, ačkoliv to mnozí včetně tiskové zprávy k tomuto festivalu vytrvale tvrdí. Loni mu bylo jednou přítomnou kritičkou ve tři ráno v klubu DJM řečeno, že je „takový Vojtěch Varyš letošního ročníku“, s čímž si dosud neví rady. Tentokrát se rozhodl stát Veronikou Štefanovou letošního ročníku, čehož docílil tak, že převzal její pozici ve vedení tohoto Zpravodaje. (V té souvislosti si dovoluje upozornit, že Vladimírem Mikulkou letošního ročníku je Vladimír Mikulka, který tak opět demonstruje svou obdivuhodnou integritu.) O tom, kým bude pro příští ročník, se dosud nerozhodl – zájemci o zastupování na OST-RA-VARu 2013 nebo jiných festivalech či konferencích se mohou již nyní hlásit na redakčním mailu.

Ou Vár - Ou Vár – Yeah

OVAR. Už se třese, přichází totiž listopadová variace na jaro. Tsunami druhé brady nezastavím ani pěti párátky, čtyřmi špendlíky, třemi pinetkami, dvěma hmoždinkami, jednou jehlou a krk je jako knedLIK. Vzdouvá se vzrušeně nápořem hormonů. Vcházím totiž do známého náměstí uprostřed Divadla Jé-eM. VAR. V prvním okamžiku mě jímá děs a nemůžu si vzpomenout, kam mám jít. Dostanu spásný A-B-C-Dar. Vejdu tam, kde vím, že by

mohl být klub. Ten je. Východní příslib jako OST. Ptá se chlapík: „Můžete dýchat s tím pichlavím v krku?“ Vypadá jako RA. Rád odpovím, že jsem zachrochtaný a je potřeba uvolnění. Učiní hrochovi ve mně lehkou a vypustí nosorožce. A veselí děti s kbelíky místo hlavy volají známou melodii, protože svět je plný vody, země, rostlin, lidí a věcí a o něm je OST-RA-VAR.

Epilog: Tento text v interní dramatické soutěži neoslovil a neumístil se.

MARTIN MACHÁČEK

Nástěnka

V této sekci najdete několik ne-souvisejících, leč důležitých sdělení, která jsme dostali po příjezdu do Ostravy a jež máme předat vám, našim čtenářům.

Sdělení první: letošní festivalovou novinkou je, že všechna vystoupení na rozborových seminářích budou zaznamenána, přepsána a během několika měsíců vyjdou formou **sborníku**. Oslovení rozboroví mluvčí by o tom již měli být informováni, ale jistě je to zajímavá informace i pro ostatní čtenáře – podrobnosti nám nejsou známy.

Sdělení druhé: na přání divadel letos **nebudeme pořádat** divácko-kritickou anketu o festivalová NEJ. Na vaše názory jsme ovšem zvědaví stejně, ba možná

ještě víc, proto neváhejte a využijte prostoru, který právě vám, vašim glosám, názorům a postřehům budeme věnovat – kontakty najdete v tiráži, případně odchyťte naše redaktory, kteří budou po večerních představeních číhat s diktafony.

Sdělení třetí: na některých lístcích na představení *Kuřačky*, které se koná ve čtvrtek 29. listopadu ve 13:15 ve zkušebně DADu, je **chybně vytištěn termín konání**. Nehleďte na něj, čtvrtek 29. je skutečně správný den, kdy zkušebnu navštívíte! (Lístky na dopolední představení od 10:00 tím omylem postiženy podle všeho nejsou.)

Hvězdy (nejen) na vrbě

Máte rádi hvězdičky? Máme dobré zprávy: i v letošním Zpravodaji si hvězdiček užijete do sytosti. Letos probíhá hvězdičkování ve dvou podobách. Tou první je hvězdičkování redakční: pod každou zpravodajovou recenzí se dozvíte, co na recenzované představení říkali jednotlivé členové redakce. Tou

druhou je hvězdičkování kritické: od příštího čísla naleznete ve Zpravodaji tabulku, do níž budou přispívat přítomní divadelní kritici a publicisté.

Hvězdičkové stupně budou od pěti do jedné. Slovně si to představujeme zhruba takto. Inscenace je: 5 – výborná, 4 – docela dobrá, 3 – průměrná, 2 – nic moc, 1 – mizerná.

ZAH

Co na OST-RA-VARu neuvidíte

Asi už tušíte, že ostravská divadla jsou pilná a OST-RA-VAR není nafukovací. Přinášíme malý přehled toho, co letos neuvidíte.

Neuvidíte *Maxipsa Fíka*, který u Bezručů premiéroval těsně po loňském OST-RA-VARu v režii Martina Františáka. Áju hraje Pavla Gajdošíková, Fíka převzal po odchodu Jana Vápeníka do hradeckého Klicperova divadla nový člen souboru Josef Jelínek. Nejbližší příležitost vidět Fíka máte příští neděli od tří odpoledne ve Frýdku-Místku, což je – jak jistě uznáte – lákavý tip na výlet.

Neuvidíte ani Františákovu bezručovskou inscenaci *Figarovy svatby*, která měla premiéru v březnu. Figara hraje Ondřej Brett, Zuzanku Pavla Gajdošíková, hraběcí pár Norbert Lichý a Markéta Haroková, Cherubína Tomáš Dastlík ve flitrových trenýrkách. Pozor: inscenace má už příští pátek derniéru, což je – jak jistě uznáte – lákavý tip na výlet.

Neuvidíte ani Gáborovu inscenaci *Balady pro banditu*, v níž podle všech dostupných zvěstí září místní mladé idoly Igor Orozovič

a Veronika Lazorčáková. Inu – bylo tu, není tu. Ale inscenace se s úspěchem hraje a bude hrát dál. Nejbližší repríza bude 18. prosince, což je – jak jistě uznáte – lákavý tip na výlet.

Neuvidíte ani *Poprask na laguně*, který v Divadle Jiřího Myrona připravil Janusz Klimsza. Anotace slibuje, že se režisér „soustředil se na vztahy mezi postavami a motivace jejich jednání“ – to je celkem potěšující. Nejbližší repríza se chystá na 19. prosince, což je – jak jistě uznáte – lákavý tip na výlet.

Neuvidíte dokonce ani *Žkrocení zlé ženy*, které u Bezručů režíroval Zdeněk Dušek. Chcete-li vidět legendami opředěný výkon Tomáše Dastlíka a Michala Sedláčka v rolích Kateřiny a Bianky, máte jedinečnou možnost hned teď se otočit, doběhnout na nádraží a sednout na vlak zpátky do Prahy, kde inscenace dnes hostuje v Dlouhé v rámci festivalu 13+, což je – jak jistě uznáte – lákavý tip na výlet. Poslední vlak, kterým by se to snad dalo s jazykem na vestě stihnout, je Pendolino v 15:41. Pokud už jelo, vaše smůla – čtete Zpravodaj příliš pomalu.

MICHAL ZAHÁLKA

Šéfredakce: Vladimír Mikulka - Michal Zahálka

Redakce: Táňa Brederová - Martin Macháček - Pavlína Pacáková - Dominika Široká - Barbora Šupová

Grafik: Michal Zahálka

Festival pořádá činohra Národního divadla moravskoslezského ve spolupráci s Komorní scénou Aréna, Divadelní společností Petra Bezruče a Divadlem loutek Ostrava za podpory statutárního města Ostravy a Ministerstva kultury České republiky.

Redakční kontakty: mail michal.zahalka@gmail.com - tel. 724 507 818 (jen SMS)